

Ἐνα σπιτάκι σιεκότανε,
Καὶ τώρα ὁ νιός μας καθότανε
Καὶ μελετοῦσε μὲ εἰρήνη.

Σπασμένες πλάκες ξεδιάλιζε,
Ποῦ ἢ λυγερὴ τοῦ τίς γνάλιζε
Μὲ προσοχὴ τίς ἀράδιαζε,
Κι ὡς τόσο πάντοτες ἄδειαζε
Κ' ἕνα φιλλὶ νὰ τοῦ δίνῃ.

A. E.

ΣΤΗΣ ἘΡΕΣΣΟΣ ΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

Νομῶς

15-10-06

Στῆς Ἐρεσσὸς τὰ χαλάσματα
Ποῦ ἀρχαῖα γερονᾶνε φαντάσματα,
Ποῦ μὲς σὲ πέτρες καὶ χῶματα
Σκορπιοῦνται μαρμαροκόμματα
Μὲ τὰ ψηφιὰ τὰ σβυσμένα,
Ξένο παιδί συγροερχότανε,
Καὶ στὴ μελέτη βουτιότανε
Μὲ τὸ σμυλὶ του σκαλίζοντις,
Καὶ μὲ κονιὺλι πασχίζοντις
Νὰ ξαναβρῆ τὰ χαμένα.

Στῆς Ἐρεσσὸς τὰ χαλάσματα,
Ποῦ ἀρχαῖα γερονᾶνε φαντάσματα,
Ἐνα σπιτάκι σιεκότανε,
Ποῦ λυγερὴ τὸ νοιαζότανε
Καὶ γλυκοπρόσωπη κόρη.
Στὸ παραθύρι της πρόβαλε,
Καὶ στὸ κεφάλι της τῶβαλε,
Πῶς εἶναι κοῖμας νὰ δέρονται,
Καὶ μὲς στὸ χῶμα νὰ σέρονται
Χωρὶς βοήθεια τὰγόρι.

Στῆς Ἐρεσσὸς τὰ χαλάσματα,
Ποῦ ἀρχαῖα γερονᾶνε φαντάσματα,